
GÁL LÁSZLÓ VERSEI

KÓRHÁZBAN

a fehér ágy fekete világ
háromszor rab az öreg a beteg
az ablak alatt tavasz születik
nekik mondom irigyen nem neked

és jól van így mondom magamnak
és így is jól van így is vége van
a fehér ágy a fehér orvosok
fehér börtönben vagyok csak magam

és így is jól van így is vége van

SÁRGA

a sárga fal
körös-körül a sárga fal
ráhull a fehér ágyra
felfal a fal a sárga

egy sárga arc a kopott tükörben
a szemem bogara körül a sárga
kint zöld a világ tavasztól terhes
kinek hoz majd gyümölcsöt nyárra
barackot jaj a barack is sárga

piros cseresznyét imádkozom ó zöld mezők
és kék vizek es — nem bánom — lila orgonák
de sárga fogát vicsorítja a sárga fal
ráhull az ágyra
és felfal a fal a sárga

LÁZ

egyedem begyedem tenger tánc
egyedem begyedem ember lánc
itt a kezem a fejemen
itt a fejem a kezemen
fáj

hol az olló elvesztettem
holló károg és felettem
sápadt villanyfény világol
ez maradt meg a világból
ágy

nem lázadok oly láz nincsen
kórházba sem jár az isten
a kórházban fehér ágyban
csak az ágyam már a vágyam
láz

akkor nem hőmérőn mérték
az életem akkor élt még
itt a kezem a fejemen
itt a fejem a kezemen
fáj

PANASZOS ÉNEK

öt szomorú ujjam tíz szomorú ujjam
üres tenyeremet kinek panaszoljam
mért is nem markoltam

öt szomorú ujjam tíz szomorú ujjam
tíz sípú furulyám kinek panaszoljam
hogy én is itt voltam

hogy én is itt voltam és hiába voltam
ökölbe tíz ujjam sose szoritottam
meg nem is maradtam

MENNE A FA

menne a fa
lába volna
menne
a domb is ha
tehetné hegy
lenne

a törpének
 óriás a
 vágya
 a vaknak meg
 napsugár az
 egyszál gyufa
 lángja

ha fa lennék
 itt maradnék
 domb ha lennék
 domb maradnék
 s ha vak lennék
 hát vak lennék

ÉVÉBEN A HALÁLNAK

hagyjuk a szót mit a k k o r mondtok
 a sok üres szót üresen szépet
 az élőknek a díszörséget
 a halott más a halott idegen
 a halott senki
 pusztuló hús és csont a halott csak
 hulla
 a jónak élő húsa van a márvány hideg
 szegény hulla nem érdemli meg
 hogy a márvány legyen tanútok
 csak a tiétek mert már az sem az övé

törpék velem megrémült vének
 egyetlenegyszer életünkben
 álljunk egy élőnek is díszörséget

A LEMONDÁS VERSEIBŐL

1.
 ez a kalapács mondta a munkás
 ez a sarló mondta a paraszt
 és a toll kérdeztem

ez a kalapács felelte a munkás
 ez a sarló felelte a paraszt

2.
 én istenem jó istenem
 lecsukódott már a szemed
 de az enyém nyitva atyám

3.
a jövő mondta és szava kigyulladt
a ma hebegtem hűvösen és halkán
a jövő mondta és a szemembe nézett
és én elhallgattam

4.
csak láncom volt sóhajt az ember
a karja csüngött kedveszegetten
mint holt szélmalom rongyos lapátja
mint felhőfoszlány gyárkémény felett

csak láncom volt és az is elveszett

SZÍNEK

piros mint a hajnal
mint a zászló
mint a vér

mint a hó fehér
mint a szűz nászruhája
mint ázsiában a gyász

és fekete mint az éjszaka
mint a betű a papíron
mint az ember

fe fekete mint a piros mint a fehér
fe fekete mint a barna
és szürke mint a köd
előttünk és utánunk

és szürke mint a köd
mint a nászunk és a gyászunk

VERS A KERTRŐL

boldog rózsákról szedik a mézet
döngicsélnek a szorgalmas méhek
nevet a barack a piros alma
s a földre kővér körte dobban
a dús málnákról vörös láng lobban
... mert gyönyörű kert a kertem

kertész vigyázz
tolvajok járnak a kertben

A FORRADALMÁR

(ács károlynak)

a forradalmár rövidnadrágos
marxot tanulja a betűt
az oldalán majd pisztolytáska
s lenin nevét kiáltja

s ha köd takarja el a csúcsoakat már
gyanú szívében szörnyű kél
még hisz de fél

a forradalmár megöregszik
tudja hogy meghal
de remél

DAL A TÖRPÉKRŐL

nem irigylem az élőket most már
több a semmi jóval több a soknál
több a rossz is jóval több a jónál
ha elhallgatsz ki tudja hogy szóltál
s ha szóltál is több a csönd a szónál

majd egyszer egy szót még csak dadogva
halkan
nem is volt másképp volt másképpen
akartam
óriások ellen győzni elindultam
törpék vártak csak rám gyáván megfutottam

A TEREMTÉS

és mondá legyen értelmes világos
de megpihent a hetedik napon
reggelt parancsolt és estét teremtett
de megpihent a hetedik napon
vizek buzogtak a föld kivirágzott
de megpihent a hetedik napon
nap aranya csurgott hold ezüstje csurgott
de megpihent a hetedik napon
halak cikáztak madarak repültek
de megpihent a hetedik napon
csúszómászók csúsztak vadak megvadultak
és az ember

és megpihent és jaj hogy megpihent
jaj isten ember és forradalom
ha megpihen ha jaj ha megpihen
se értelem se világos se nap
csak csúszómászók megvadult vadak
ha megpihen ha jaj ha megpihen

•